06 1/2 p6+

...ocesów III

...manus – Sollohub

... Sorocyna – Pankowski – Chreptowicz

3. Pióro – Żaba.

4. Przyna.

5 Przysiecki. Zdziewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Hoszowski – Zakrzewski

7. Mysyszewski – Terlecki – Zaborowski

8. Sanguszko – Mroszewicz – Piotrowski.

9 – –

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Smyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 – Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Swierzowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi.

19. Basz – Zdanowicz – Kurcewski –

20 Chojecki Tomkowicz – Poziemkowska.

21 – –

22 Mroczko – Kownaccy, Chojecki.

23. Chojecki – Jankiewicz – Bogusławski.

Chojeccy

24. – –

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys –

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. – –

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

35 Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.

Iwaszkiewicz – Gorzymała – Sorokas

38 –

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohusewicz – Wołłowiczowna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Puciata
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanski – Tepter.
45 — —
46. Malesrewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Ćwirński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sukiewicz – Nierabitowski.
58 Tuchanowski. Sukiewicz Oskierko Korwyn.
59. — —
60 — —
61. Nierabitowscy.
62 — — Sukiewicz.
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski – Sukiewicz – Oskierko.

53.

530

REPLIKA

Od Jmć Pana Michała Łaniewskiego.

PRZECIWKO:

W. Jmć Pana Alexandra Mokrzeckiego zarzutom i jego Pretensyom.

§.

Gdyby W. JP. Mokrzecki Pułkownik Powiatu Lidzkiego wierzył Testamentowi, Wołochowiczow i Dekretowi Ziemskiemu Lidzkiemu 1767. Roku oczewistemu, rzecz o Testamenta i o zapisy niemi poczynione rozsądzaiącemu nie appellowanemu, przeto poruszyć się niemogącemu, nie byłoby sprawy i tey odpowiedzi.

Przewraca on Testamentow znaczenie, równie jak Dekret, jakiemi przecie nie są według jego doniesienia, i tak co jest z strony Łaniewskiego nadto pewnym i wyświeconym wprowadza w wątpliwość, a tego co mu się nie należy, napiera się nie słusznie, musi tedy Łaniewski odpowiedzieć na wszystko zaczynaiąc od poparcia swoich pretensyi naypierwiey.

§.

Pięć pretensyi ma JP. Łaniewski do W. Mokrzeckiego, wszystkie, nię są nie słuszne niektóre i Dekretem 1778. lubo dosyć Mokrzeckiemu pomyślnym rekognoskowane.

Pierwsza o 3085. złł: na Czyżyszkach.
O 600. złł. na Badziszkach.
O 1200. złł: na Włokach Zubowskich.

Ani summa o 4885. złłch Testamentami zeszłych Michała i Agaty Wołochowiczow Budowniczych Lidzkich na rzecz Kuncewiczowey w powtórnym zamęściu Białowieskiey i Łaniewskiey Córek bez kondycyi zapisane i Dekretem Zimskim Lidzkim 1767. nie appellowanym, z Mokrzecką jako Aktorką sprawy i dzisieyszego processu zapadłym rekognoskowane.

Druga o Expulsyą z Czyżyszek, rzeczonym Dekretem 1767. do oddania sądzoney summy warowanych, obudwuch tych pretensyi Ziemstwo, arcy nie słusznie nie sądziło.

Trzecia o złł: 105. nie za w zmiarkowanym Dekretem 1767. Roku, ktòren takową summę za wypłacony dług Antoniego Wołochowicza Oyca Mokrzeckiey dla Łaniewskiey sądził, o ktòrą jako o wypłaconą, sprawy nie ma, ale za kwitami wypłaconey przez Łaniewskiego Wołochowiczowny legacyi, na ktòrą kwity składaią się.

Czwarta o peny kontrawencyine, za nie przystąpienie do weryfikacyi, wzmiankowanym nie raz Dekretem 1767. w pretensyach Łaniewskiego Matki ad fundum Wersoki sądzoney.

Piąta o tysiąc złł: Leonardowi Wilkańcowi przez Łaniewskiego za dług Wołochowiczow Budowniczych, zapłacony, te trzy pre-

A ten-

W: Pustowski Rotmistrz

tensye, przecież Ziemſtwo rekognoſkowało, a ponieważ żadney JP. Mokrzecki pro reali przyiąć nie chce, idzie więc na każdą explikacyą.

Na pierwſzą wymawiaiąc ſię Mokrzecki od zapłacenia lokowaney na Czyżyszkach, Bądziſzkach, i włokach Zubowſkich w jedno zniesioney ſummy 4885. złch niegdyś przez Michała i Agatę Wołochowiczow Córkom, to jeſt Kuncewiczowey in poſt Białowieſkiey, i Łaniewſkiey Teſtamentami zapisaney, dowodził być zapisaną tę ſummę pod kondycyą jeśliby Jana Wołochowicza w życiu nie było, i tak daley wnoſił, ponieważ Jan Wołłochowicz był w życiu i wydał Mokrzeckim Prawo. Ergo ni Białowieſka, ni Łaniewſka a perconſequens ni Łaniewſki prawuiący ſię w Ich ſtopniu nie ma Prawa do tey ſummy.

R. Nie tak jeſt Teſtament mianowicie 1750. Januar: 15. przez oboyga Wołłochowiczow czyniony zapisuie Czyżyſzki i 4. włok w Bądziſzkach dla Kuncewiczowey na ten czas i Łaniewſkiey, bez kondycyi, ſłowa Teſtamentu: *A co się tknie do Majętnoſci Czyżyſzek, i w Bądziſzkach czterech włok z Morgami, tak rozporządzamy: JP. Łaniewſkiemu Podcz: Grodzień: Boudziſzki z dwóma Chłopami obadwa Zachoże, a JP. Kuncewiczowi Piſarzowi Lidzkiemu Czyżyſzki także z dawna Chłopami zachożemi do Poſſeſſyi podajemy.* Czytać Teſtament.

Także i drugi 1755. ſamey Wołłochowiczowey Teſtament, i lubo ſię nie ſkłada, JP. Mokrzecki odebrawſzy (może też mu był i nie potrzebny do tey probacyi) gdzieś zatracił. Wſzakże ſonancyą jego Dekret Zemſki Lidzki 1767. Fol: 25. pomienia, króren czytać.

Ale choćby był i przeciwny jak nie jeſt, bo to widać z Dekretu nie mógł być przeciwny pierwſzemu co do woli i udyſponowania ſamego Wołochowicza jako Aktora.

Ergo Teſtamenta nie ſą Łaniewſkiemu przeciwne, a Mokrzeckiemu nie pomagaiące ratione kweſtyi o 4885.

Kondycya przed udyſponowaniem Czyżyſzek i Bondziſzek, czyli przed excepcyą Ich niepowrócenia Jana Wołochowicza położona do poſiadania Wołłochowiczom Maiątku, niezaymuie Czyżyſzek i Bądziſzek; bo ſtoſuie ſię do Dóbr Werſoki Dowgiałł &c. które za niepowróceniem Jana do Aktorſtwa Kuncewiczowey i Łaniewſkich Teſtamenta determinuią. Czy tanie Teſtamentu a raczey wyrazow w nim, Czyżyſzek i Bądziſzek po zamknięciu ſenſu i kondycyi, in verba: *A co ſię tknie &c. do Maiętności Czyżyſzek i w Bądziſzkach 4. włok z morgami tak rozporządzamy:* Poſſeſſyą ſine regreſſu, Syna Jana, przelewaiących łatwo obojętnego przekona iż Mokrzecki nie ma do ſumm na Bądziſzkach, Czyżyſzkach, i na włokach Zubowſkich prawa, wolno w tym mieyſcu znowu czytać Teſtament.

Dokładniey to a raczey tę o ſummę kweſtyą, którą dopioro Mokrzecki uformował, Dekret 1767. Januar: 31 dnia w Ziemſtwie Lidz: oczowiſty nie appellowany z Zoną Mokrzeckiego jako Aktorką zapadły doſtatecznie ułatwił.

Słowa Dekretu: „ Poniewasz tak w Teſtamencie sub Data 1750. Mieſiąca Januar: 15. Dnia przez JPPw Michała y Agatę Wołochowiczow czynionym explicite Córce zapisuie też Czyżyszki. Pro ultimo, poniewasz pośledniey w Roku 1755. Mieſiąca Januarii 23. Dnia Teſtamentową Dyspozycyą Jmć Pani Agata z Wilkanców Wołochowiczowa Chor: Lidz: będąc tychże nabytych Czyżyszek spolniczką na JPanią Łaniewſkę y Białowieſkę disposnit, exinde. My Sąd in puncto dysponowanych Czyżyszek Teſtament samey J. Pani Wołochowiczowey approbowawszy, vigore

onego

„ onego tymże JJ. PP. Łaniewſkiey, y Białowieſkiey Summy 3,085
„ złotych Polſkich na tychże Czyżyszkach przysądziwszy, za odda-
„ niem Summy wyrażoney 3,085. złłch przez J. Panią Johannę
„ Wołochowiczową pro exemptibilibus JJ. PP. Łaniewſkę y Bia-
„ łowieſkę uznawamy.

Loco 2do: Similiter y względem Dobr nazwanych Bądziszek &c. My
„ Sąd tych Włok J. P. Johannę Wołochowiczownę za Aktorkę uzna-
„ wszy J. P. Łaniewſkiey y Białowieſkiey Złotych 600. adiudica-
„ mus.

Loco 3tio: Similiter & ad Cathegoriam Włok 3. Zubowſkich &c. per J.
„ nequitationem J. Pani Johannie Wołochowiczownie obeymować
„ permittendo, a é converso J. Pani Łaniewſkiey y Białowieſkiey
„ Summy 1,200. złotych Polſkich ex quo demonſtratur, że własną
„ swoią JPan Wołochowicz opłacił Summą &c na J. Pani Joannie
„ Wołochowiczownie adiudicamus. Czytać a Foll: 25. ad Foll: 28.
„ Dekret i nim kontentowanie ſię.

Do tego y takiego Dekretu iaki był powod, nadmieniło ſię w Produkcie, powtarza Łaniewſki y w tym mieyscu, żeby kweſtya miała bliż-sze rezolucyą.

Powod był Johanny Wołochowiczowny, a potym Mokrzeckiey, że Te-ſtamentem 1750. Antoniego Wołochowicza iey Oyca Rodzice na-znaczywszy mu 5 000. złłch, które on wybrał, na wydziedziczenie od Sukceſſyi oddalili.

Y z tego powodu prawuiąc się ona w ſtopniu swoiego Oyca Antoniego a Brata Jana, y prawuiąc ſię o całą subſtancyą aliasto Wersokę, Czy-żyszki, Bądziszki, a rzeczey o Summę na nich (bo według Świa-dectwa Dekretu były summowne) o Powary, Tietance, Dowgiał-ły, nareszte o Summy i Ruchomość Teſtamentem Wołochowiczow Rodzicow iey Oyca, a iey Dziadow rozdysponowane a iakby na nią iednę, iuż w głowie Oyca Antoniego, iuż w Głowie Stryia Jana (od którego napotym Mokrzecki wymogł Prawo) wiodła Proceſs ad nullitatem Teſtamentow y o przysądzenie całey z Głow Woło-chowiczow Subſtancyi. Widać to z Załob y całego ſkładu Dekre-tu.

Jakoż udało ſię jey mimo determinacyą Teſtamentow, in puncto od-dalenia Antoniego jey Oyca od Dóbr Werſoki y dalſzych, (wy-łączywſzy Czyżyſzki Bądziſzki, Włoki Zubowſkie, włokę Woy-dagowſką, y ruchomość) zyſkać kaſſatę teſtamentu, y przyſą-dzenie Aktorſtwa, a taki Dekret przywrócił Antoniemu ſchedę jaką on z Janem ſwoim Bratem żeby on w ten czas był w ſpra-wie byłby ex maſſa totalitatis maiątku Wołochowiczow od-dzielił. *Czytać Dekret a Folio* 20 *ad Fol:* 24, *oraz a Fol:* 44 *ad Fol:* 48.

A więc powod do Prawa y Stan Proceſſu Wołochowiczowny Zony Mokrzeckiego, oraz cały ten Dekret czytaiąc ktoż inaczey wnieść może, jak że Mokrzecki nieſłuſznie wypiera zapłacenia 4885 złch.

Z powodu nullitatis w pewnych punktach Teſtamentu prawuiąc ſię Mokrzecka reprezentowała ſtopień Oyca, w jedney połowie ca-łey po Wołochowiczach ſubſtancyi, między którą liczą ſię Czy-żyſzki, Bądziſzki, oraz Włoki Zubowſkie.

Z powodu hujusce nullitatis idąc pod niebytność Jana Stryia do po-ſiągnienia całego Wołochowiczow maiątku Teſtamentem rozpi-ſanego, ſzła do drugiey w Głowie Jana połowy, y tak repre-zentowała ſtopień Jana ſukceſſorki, y takim porządkiem całość Wołochowiczow Werſoki, Dowgiał, Powarow, Tietancow, jey

jedney nie zostawuią schedy Jana, całość oraz Czyżyszek Bądziszek, y włok Zubowskich (lubo za odłożeniem summy) obeymować Ziemstwo pozwoliło, co probuie być dochodzenie y w stopniu Oyca y w stopniu Stryia.

Gdy więc Mokrzecka w ten czas Wołochowiczowna w głowie Oyca y Stryia swoiego prawuiąc się o Czyżyszki Bądziszki y włoki Zubowskie, czyli raczey o summy na nie wniesione utraciła Prawo do summy y na tym przestała, bo się kontentowała Dekrem odsądzaiącym od tych summ, lecz zostało do dochodzenia? co zostało do nabycia od Jana oprócz tego, że Jan do tych summ sam Prawa nie miał, nie miał zbyć czego, choćby przegrała nie słusznie, gdy przecież przegrała na pomienionych Dobrach summy y tym kontentowała się, już wiecznie milczeć należy jużby jey samey, a teraz jey Potomstwu y Mokrzeckiemu według Dekretu być posłusznemi przystoi.

Daie na to Prawo Statut w Art: 25 z Roz: 4, y Konst: 1764 de valore Dekretow oczewistych. *Które Czytać.*

Mòwi Mokrzecki, że w tym Dekrecie Jana nie było, więc z Janem (za Prawem którego idą do Czyżyszek y Bądziszek) sprawy nie było.

R. Była Mokrzecka w osobie Jana tak razem jak była w osobie Antoniego swego Oyca, bo Jana schedę niezostawowała, owszem całość coby przychodziło na Antoniego y na Jana sama jedna posiadała y ogarneła tytułem sukcessyi, Tandem ona przegrała, ze stopnia swoiego Oyca połowę summy na Czyżyszkach Bądziszkach y Włokach Zubowskich, y już tego odwołać nie mogła.

Więc Dekret na schedę jey w głowie Oyca będąc Dekretem ią odsądzaiącym, możeż być inszym dla niey głowę drugiego Brata, do iednego losu przeznaczonego reprezentuiącey przeciwnym Dekretem, choćby dopiero tak rozumieć, że ten Dekret na ten czas z instancyi jey po ogul maiątku Wołochowiczow y tego co się należał jey Oycowi y tego co się n leżało Janowi jey Stryiowi idącey złożony niemógł być Dekretem gdy ona tegoż Jana swoiego Stryia za Prawem nabycia reprezentuie y tylko Prnwo dochodzenia przemienia.

Ale kto tak myślić będzie aby Mokrzecka tytułem Sukcessyi po Janie tanquam odumarłym wygrać niemogąc, wygrać mogła, napotym tytułem Prawa od niego d nego.

Dekret stanoł znią któren dał definicyą co ona mieć może dochodząc w głowie Jana y Antoniego.

Dekret ten, a Dekret nieappellowany rzekł że summa w ogul likwiduiąc należy według dyspozycyi, Wołochowiczow, Łaniewskiey y Białowieskiey, ergo ni z Testamentow, ni z Dekretow Mokrzeckiemu w mieyscu Zony swoiey z Potomstwem stoiącemu Prawo tych summ dochodzenia nieotwiera się.

Nieotwiera się y ztąd, że w Prawie swoiego lubo wymożonego (jako się dowiodło) nabycia summy na Czyżyszkach y Bądziszkach wyrażoney niema. Pretendował on ich tylko Aktorstwa a na Włòki Zubowskie nawet y Prawa niema. Czytać 1767. te Prawo od Jana.

Kto zatym takiey dopuści się konwikcyi, że Wołochowiczowie Testamentem zapisuiąc Czyżyszki &c. Còrkom zapisali nieinaczey tylko za niepowrótem Syna.

Że Dekret w Imieniu Mokrzeckiey wstopniu Oyca y Stryia będącey z Łaniewską y Białowieską złożony, a na Testamenta wyrok iakiemi są zapisuiący, nie iest Dekretem na schedę Jana, y Mokrzecka jeśli tra-

tracić powinna schedę ze stopnia[Oyca, tracić niepowinna ze stopnia Stryia, w Imieniu ktòrego tanquam Sukcesorka złożyła Dekret.

Że ten Dekret nie appellowany, wskładzie y determinacyi swoiey może być przesądzony, gdy y Testamenta bez regressu Czyżyszki &c. Córkom do Possesyi podaią y instancya Mokrzeckiey do Dekretu po ogul maiątku tak Antoniemu Oycowi jak Janowi Stryiowi jey przynależnego zapisana, y Dekret na nią tanquam na Imie Jana dany od tey summy odsądza y wydziedzicza; gdy naostatek Mokrzecka od tey summy y co do stopnia Oyca y co do stopnia Stryia odsądzona kontentowała się, gdy takowy Dekret według deklaracyi Prawa być przesądzonym niemoże.

Naostatek y sam Jan Wołochowicz wyznaiąc podeyście Mokrzeckiego jakie uczynił doprowadzeniem do Prawa sobie Czyżyszek y Bądziszek, wyznał iż on według Testamentow do Czyżyszek y Bądziszek Prawa niema y dochodzić u Mokrzeckich pozwala. Czytać.

1773. 8bra 4. dattny, eorundem 6. na Rokach Lidz: przyznany na to Dokument Jana Wołochowicza.

Ex omni tedy należy Łaniewskiemu summa 4885. a Dekret co od niey odsądził niesłusznie y co sòwy Dekret pierwszy przesądził ma być poprawion.

To zaś wszystko co się ku poprawie Dekretu przełożyło, żeby (czego się niespodziewa Łaniewski) niesłużyło na stronę jego, y żeby miał wygrywać przeciwko dowodom Łaniewskiego, za Prawem Wołochowicza summy mu zapisuiącym; ponieważ Wołochowicz oszukania y wymożenia Prawa zostawił dowody, jako to Manifest y wyznanie Butrymowicza własną przysięgę w Sądzie Ziem: Lidz: konnotowaną, oraz własny Testament złożone w Prooukcie wygrać inaczey niemoże, tylko za przysięgą z sześcią Swiadkami sobie równemi, wyrok to Konst: 1507. vol: 1. fol: 362. słowa Konst: „

„ Zapisy na zdradę ku oszukaniu albo na przeszkodę sprawie-
„ dliwości czynione być niemaią, a jeśliby o to był kto pozwa-
„ ny tedy 6cią Swiadkow sobie równych o wieczny zapis
„ ma się przysięgą odwieść: *Czytać Konst:*

§.

Druga pretensya: to się y z Testamentow, to się y z Dekretu 1767. wydemonstrowało, że Czyżyszek Possesya zostawiona była Przy JPani Białowieskiey y Łaniewskiey aż do oddania sądzoney na nich summy przypomnieć Testament y Dekret.

Po Dekrecie lat 3 upłyneło po zamęściu Joanny Wołochowiczowny za JP. Mokrzeckiego, JP. Mokrzecki tytułem wymożonego od Jana Wołochowicza Prawa, bez Sądu, bez konwikcyi y bez Dekretu nieoddawszy sądzoney Dekretem summy pomienione Czyżyszki per expulsionem odebrał, tak jak pierwiey odebrał grunt nazwany Buckiszki przy Possesyi Łaniewskiey będący. Dał otym wiedzieć Manifest 1770. Decembra 29. w Grodzie Lidz: zaniesiony.

Niewypiera tego y sam W. Mokrzecki. Udał się Łaniewski był do Grodu Lidz: ale nieszczęśliwy trafił naleść Sąd po sobie y Sprawy jego o expulsyą nieprzyiol y do Ziem: wysłył.

Poszedł więc skrzywdzony do Ziemstwa y w swoim czasie doczekawszy się stopnia y Sprawy, prosił Sądu Ziem: według składu Sprawy y dowodow swoiey Possesyi, ktòremi są Testament y Dekret reindukcyi do Czyżyszek.

Sąd nie tylko reindukcyi nieuznał y na expulsyą nieukarał, ale nawet y od summy odsądził. Czytać 1778. Dekret Ziem:

Co do summy pierwsza pretensya opowiedziała, co do reindukcyi y kary expulsyiney teraz się przepowie.

Dowody Possesyi złożone konwinkowały dokładnie że była Possesya aktualna, należało więc sądzić reindukcyą y peny expulsyine tak uczy Statut w Art: 92. z Roz: 4. y Konst: 1699. iedno z Statutem rozumieiąc deklarowała że etiam malæ fidæi Possesor non est expelendus nisi iure victus oraz Konst: 1764. tit: dilacye postanowiła. Czytać Prawa.

Przy reindukcyi 6. niedziel wieży y sto kop na Expulsorze Prawa przeznaczaią tego Ziem: nieuczynilo przecież ieśli się mu zdało od summy Łaniewskiego odsądzić za którą miał Czyżyszek Possesyą za Depossesyą proprio motu dopełnioną karać należało. Ma tedy to uczynić Tryb: przy przysądzaiącey się summie. Równie to pewna że Łaniewskiego była Possesya iak to pewna że Mokrzecki bez odłożenia summy odebrał Possesyą tego obóyga oprócz skargi Łaniewskiego sam niezapiera Mokrzecki, niezostaie więc tylko zawystempek expulsyi ukarać.

§§.

Trzecia pretensya: sto pięć złotych które Dekretem 1767. za dług Antoniego Oyca Mokrzeckiego zapłacone Łaniewskiey przysądzone a na które Mokrzecki od Łaniewskiey kwit złożył, niesą w Sprawie.

Upomina się Łaniewski o sto pięć złotych osobne na legacyą Wołochowiczowey za kwitami do różnych Kościołow wypłacone, na te pięć sztuk składa się kwitow, które czytać.

Jeden Łaniewski Oyciec dochodzącego te summę wypłacił tak y kwity świadczą a powinność wypłacenia do Sukcessorow Wołochowiczowey, któremi byli Mokrzecka y Jan Wołochowicz a dopiero do Mokrzeckiego na mieyscu ich będącego stosuje się, slusznie więc ma Prawo JP. Łaniewski mówić o restytucyą summy, a kwit na inszą złożony summę exystencyi tey y pretensyi o nią nie znosi. *Czytać* w tym mieyscu kwitacyą y Dekret. Na doświadczenie ieśli Dekret za legacyą sto pięć złotych dla Łaniewskiey przysądził.

Tak więc pokazawszy że kwit na inszą summę będąc wydanym, a nawet na Sądzie Ziem: Lidz: nie produkowany nie zaymuje pretensyi o legacyą, niemam potrzeby długo nadtym trudnić Trybunał, powinność Possessora Dobr JP. Mokrzeckiego obowiązuje go do uspokojenia, zna on to y sam nie wypierał exystencyi legacyi, tylko być ją uspokojoną dowodził. Skoro więc dowod uspokojenia wmawianego, czyli kwit nayduje się co innego opłacaiący, ergo została się powinność przy JP. Mokrzeckim y ma go obowiązać Trybunał do uspokojenia.

§§.

Czwarta pretensya Dekretem 1767. decydowane Akta Inkwizycyi, weryfikacyi na pretensye Łaniewskiey do sześciu tysięcy ad fundum Wersoki regulowane, *Czytać Dekret Fol:* 52. y to że się tym Dekretem Mokrzecka kontentowała.

Za tym Dekretem sprowadzeni WW. Marcinkiewicz y Skinder po uprzedzonym obwieszczeniu wyexpedyowali Inkwizycyą do weryfikacyi JPP. Mokrzeccy przystąpić niechcieli, widzieć 1770. Xbra 19. List Testymonialny z podpisami WW. Marcinkiewicza y Skindera.

Sądząc się Łaniewski o pretensye wyżey pomienione, sądził się y o kontrawencyą.

Ziemstwo Lidzkie maiąc Listem Testymonialnym dowiedzioną kontrawencyą 6. Niedziel wieży y sto kop dla JP. Łaniewskiego, według

dług Konſtyt: 1764. na JP. Mokrzeckiey ſądził. 1778. Febr: 13. *Czytać Dekret*

JP. Mokrzecki zakładaiąc od inſzych punktow tego Dekretu appellacyą, założył y od ſądzoney kontrawencyi Imieniem ſwojey Żony. Bronił Łaniewſki od tego punktu appellacyi, nie był ſzczęśliwym choć przy wyraźnym Prawie: że od nie appellowanego Dekretu ſkutkow czyli od kontrawencyi appellacya niewolna, ubronić. *Czytać Dekret y Konſtytucyą titulo Trybunał*, że od kontrawencyi appellacya niewolna.

Od punktu tego appellacyi JP. Mokrzecki wymawiaiąc ſię oprócz innych racyi poważył ſię podpiſu WJP. Marcinkiewicza obok y razem z podpiſem W. Skindera położonego, zadać JP. Łaniewſkiemu fabrykacyą. Tak to on uczynił nie przyzwoicie, y że zato ſzczegulnie pæna talionis być karany powinien, oraz że Sukceſſorowie Mokrzeckiey oprocz tego że ſam Mokrzecki appellował od win kontrawencyi pieniężnych być uwolnionemi nie mogą.

Zadał fabrykacyą publicznie na Trybunale podpiſu Marcinkiewicza, a ſam podpis od tey objekcyi Łaniewſkiego wyręcza.

Na Ziemſtwie nawet gdzie Syn Marcinkiewicza zaſiadał, gdzie na liście ſię tym podpiſał, gdzie kontrawencyą ſądził, śmiałym nie był tę rzucić na Łaniewſkiego plamę nie ſtartą, aż ukaranym zoſtanie tu na Trybunale, mało że go krzywdzi na maiątku, obelżywie pokrzywdził go na honorze y zadał mu fabrykacyą.

Idzie Łaniewſki do przyſięgi, jeśli mało tey uwagi do przekonania będzie, że W. Skinder co ſię razem z Marcinkiewiczem podpiſał, daje za podpiſem Marcinkiewicza świadectwo: że Sędziowie Ziemſcy którym Marcinkiewicz kollegował znajomi podpiſu, byliby kontrawencyi nieuznali, żeby ſię był Łaniewſki dopuścił fabrykacyi kryminału, y byłby ſam na Ziemſtwie tey ſkargi nie opuścił. Idzie mowie do przyſięgi Łaniewſki, że podpis na liście jemu wydanym jeſt, W. Marcinkiewicza aktualny y właſny na tym jako niewinien, myślą nawet oſkarżenia JP. Mokrzeckiego.

Ta y taka juſtyfikacya konwinkuje równie o tym: że ſłuſznie peny kontrawencyine ſądzone, jak o tym: że potwarnie Mokrzecki o fabrykacyą obwinił.

Karac go więc potrzeba, targnął ſię na honor, odebrał mu prawie wſzyſtko cokolwiek Człowieka zaſzczyca, a odebrał publicznie możeſz on nie być karanym.

Między innemi wſzyſtkiemi przypadkami przez prawo rozeſwowanemi materya honoru ſzczegulniey obſerwowana, nie opuścił Statut, Konſtytucye oraz 1699. Coequationis, 1726. titulo Komparycye w krzywdzie honoru tak poſtanowiły, iż kiedyby kto kogo nieſłuſznie oczernił, ma być karan pułrokiem wieży Infundo, y tyſiącem kop groſzy Litewſkich kładąc do dowodu przyſięgi oſkarżonego być bliżſzym, *Czytać Konſtytucye.*

Nayjaśnieyſzy Trybunale niech wſzyſtko Łaniewſki traci, honoru niech nie traci. Dozor y Opieka tego Sądowi powierzona ucieka ſię Obywatel do Sądu odwodzi ſię widokiem ſamego podpiſu odwodzi ſię przyſięgą, niezoſtaje więc tylko według prawa ukarać.

Liſt wyſtarany jak udaje Mokrzecki od Marcinkiewicza konſyderacyi zjednać niemoże, bo Marcinkiewicz jak można miarkować, jeśli to jeſt Liſt jego, który ſkłada Mokrzecki z Liſtu y podpiſu, był oſłabiony na ciele y umyśle, bo Marcinkiewicz nie podpiſywałby pierwſzego z Skinderem, żeby ten drugi y taki mógł podpiſywać nie w ſtanie ſwojey ſłabości.

Wina też kontrawencyi choćby być mogła tu rozpoznawana nie byłaby zgładzona bez zapłacenia ſta kop, wezwane Prawa Statutu na uwolnienie Sukceſſorow od winy nie uwalniaią od win pieniężnych już oſądzonych, wieży ſądzoney nie znoſi Łaniewſki na Sukceſſorach, ma rzecz tylko o ſto kop ſądzone i tych poſzukiwa jako na Sukceſſorach jako na Poſſeſſorach Maiątku Mokrzeckiey, a z ſamym Mokrzeckim że on appellował od kontrawencyi pro in appellabili Konſtytucyą 1764. Roku podaney ma rzecz Łaniewſki o peny appellacyine.

Ale że kontrawencya pro in appellabili deklarowana ma Trybunał pro in appellabili uznać i ſatysfakcyą Dekretowi in re zapłacenia ſta kop nakazać, a JP. Mokrzeckiego za założoną appellacyą ukarać.

§ §.

Piąta pretenſya, że tyſiąc złotych długu Wołochowiczow Łaniewſcy Wilkańcawi Leonardowi wypłacili to dowodzi dana od niego Łaniewſkim kwietacya y ſam Mokrzecki nie zapiera, mówi tylko, że Łaniewſka na zapłacenie tey ſummy miała zoſtawiony Funduſz na Debitorach Wołochowiczow, to tedy jedno odpowiedzi potrzebuie y na to ſię tak odpowiada.

Jaki Funduſz na Debitorach Wołochowiczow był zoſtawiony opowiada Teſtament 1750 Roku, ktòren czytać.

Z tego Teſtamentu nie zoſtaje nad złotych dwieście dla JP. Zabłockiego deſtynowane, a wſzyſtkie inne ſummy według dyſpozycyi tegoż Teſtamentu obrócone zoſtały, zkądże Mokrzecki wyczytał na Oblig ten Funduſz nie pokazuiąc Debitorow nad tych ktòrych Teſtament pomieniony wyſpecyfikował, przecież odwołuiąc ſię do Kredytororow jakichści należało nominatim pokazać y doſtarczoney ilości Funduſzu dowieść.

Każe Mokrzecki wierzyć ſłowom, doſyć, że ſię mu w Ziemſtwie tym w niektórych Kategoryach konwinkować nadało na Trybunale, albo zamilczeć albo o dowody poſtarać ſię trzebaby.

Sądziło y Ziemſtwo ten tyſiąc złotych cum altero tanto nie bez racyi, wmawiał on y tam jak tu wmawia, że na ten tyſiąc złotych mieli Łaniewſcy Funduſz, ſkonczyło ſię jednak na tym, że kazano zapłacić jako Sukceſſorom Wołochowiczow.

Przekonał ſię Sąd, że właſnym groſzem ten dług Wołochowiczow Łaniewſcy opłacili, kwit Wilkańca y likwidacya Funduſzu dały dowod, że niewyſtarczało Wołochowiczow Funduſzu.

Ma tedy Trybunał w tym punkcie Dekret approbować y exolucyą tyſiąca złotych cum altero tanto nakazać.

Co

Co do ſądzoney kalkulacyi z Bądziſzek.

W Pierwſzym Punkcie dowodu pretenſyi jaśnie ſię to pokazało, że Teſtamentami y Dekretami ſumma na Bądziſzkach a za nią poſſeſya należała y należy do JP. Łaniewſkiey, probacya więc o tym nie powtarza ſię, konkluduie ſię tu tylko, że gdy approbatę na Bądziſzki według Teſtamentow y Dekretu 1767 decydować będzie, muſi in conſequenti kalkulacyą tanquam de male poſſeſo Bądziſzek ſądzoną uchilić y w tey mierze Dekret appellowany poprawić.

Nota: Jeśliby Trybunał quo casu in re odſądzenia od Bądziſzek & in re kalkulacyi z Bądziſzek decydowaney Dekret Ziemſki approbował, oſtrzega ſię iż ta kalkulacya ſądzona za poſſeſyą Łaniewſkiego Matki, a JP. Łaniewſki nad kilka ſet złotych które w podać ſię etiam maiącey przyſiędze, wyrażą ſię, ſubſtancyi po Matce nie wzioł, y nie więceyby zoſtał winien na ſkutek kalkulacyi oddać, jak tyle, ile wzioł po Matce.

Co do Ruchomości po Wołochowiczach zapretendowaney.

Od Ruchomości którey Mokrzecka poſzukiwała po Wołochowiſzach ſwoich Dziadach, a ktòrey y teraz poſzukuie Mokrzecki Dekretem oczewiſtym 1767 Roku, odſądzona taż Ruchomość między Łaniewſką y Białowieſką podług woli Teſtamentow determinowana zoſtała, od ktòrego Dekretu jako ſię nieraz rzekło Mokrzecka nie appellowała, *Czytać Dekret Folio* 36.

Do tego, ani w Prawie swoim od Jana Wołochowicza nabytym Ruchomości uſtąpioney nie ma, czytać Prawo.

A i ten Regeſtr przez Wołochowiczowę sporządzony, ktòren Mokrzecki ſkłada 1mo nie zapisuie Janowi, choćby w ſtopniu iego miał Mokrzecki do Ruchomości Prawo całey Ruchomości, bo dzieli Wołochowiczowa między Syna y Cork, czytać Regeſtr. 2do O ogulną Ruchomość wyżey ſię rzekło 1767. Mokrzecka z Łaniewſką rozsądziła ſię, ieśli mieć mogła Prawo już z ſtopnia Antoniego swoiego Oyca, już z ſtopnia Jana swoiego Stryia, y mocą Dekretu nie appellowanego ſtraciła ius ad requirendum.

A więc ex omni nie ma sprawy y pretensyi o Ruchomość.

Reszta do Produktu y Petytow.